

Csurgó és Vidéke

Társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági hetilap. — Megjelenik minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁR:
Egész évre: 4 frt (8 kor.) Félévre: 2 frt (4 kor.)
Negyedévre: 1 frt (2 kor.)
Egyes szám ára: 10 kr. (20 fill.)

Szerkeszti:
Dr. Nagy Sándor ügyvéd.
Szerkesztőség: Csurgó, Széchenyi-tér,
Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓHIVATAL:
Vágó Gyula könyvnyomdája,
hova az előfizetési díjak és a hirdetések küldendők.
Hirdetések jutányosan számítatnak.

Főgimnáziumunk új épülete.

A főgimnázium épületének tervezetere kiírt pályázat lejárt. A pályázat 6 pályá munkát eredményezett, melyeket holnap vesz hírlát alá az iskola-fenntartó ref. egyházmegye közgyűlése.

A régi százados alma máternek, mely annyi képzett erőt adott a nemzetnek, napjai megvannak számlálva. Rövid idő kérdése, hogy kizárólag, mint történelmi emlék átadassék a multnak.

A múzsák serege a modern viszonyoknak, a tanügyi fejlődés kívánalmainak megfelelő új palotába fog bevonulni.

Tehát építeni fogunk: csak az a kérdés, mikor és hol. Ezen két kérdés megoldása végett jön össze városunkban a reformátusok intéző körének közgyűlése.

Hogy mikor épül fel az új épület ehhez nincs szavunk, ez kizárólag az anyagi körülményektől s az egyházmegye elhatározásától függ.

A második kérdés ellenben, hogy hova emeltessék az új tanintézet, közelebb esik hozzánk s közvetlenebben érint bennünket is.

S azt hisszük, hogy a somogy-megyei ref. egyházmegye nem fog elvárni a kérdés eldöntésénél, hanem körültekintő gondossággal, a városunk

specialis érdekeire figyelemmel, hozzá meg határozatát

Lapunk több alkalommal foglalkozott már ezen kérdéssel. Fejtette az iskolák elhelyezésénél figyelemre méltó momentumokat. S az épület célirányos elhelyezése területeire is reá mutatott.

Két alkalmas terep áll az egyházmegye rendelkezésére. Egyik a György tér, másik a Széchenyi tér. Mindkettőnek meg van a maga előnye. Az előbbi hatalmas szabad tér, az előtérben több városi középületekkel s szépen fejlődő parkal, mely az impozans épületet emelné, s azon felül a fiatalság részére igen kellemes kert helyiséget képezne. Előnye még e helynek, hogy anyagi áldozat nélkül megszerezhető, a mennyiben, a mint tudjuk városunk tanácsa, díjtalanul hajlandó lenne azt átengedni. Hátrányos, hogy az intézet két közlekedési ut vonal közé esnék, ami egy a tanítás, mint a tanulásra zavarólag hat.

Az utóbbi hely a Széchenyi té nyugatsó oldalán levő, az egyházmegye tulajdonát képező két házhely szintén alkalmas terület.

Sőt iskolai célokra, a mennyiben csendes, zárt, a közlekedéstől távol eső hely, előnyösebb az előbbinél. Hátránya azonban, hogy egy inpozans épület elhelyezésére nem elegendő s a

mennyiben az emelendő épület térfogata úgy kívánja, a szomszédos telkek megvásárlását és hozzá csatolását követeli meg, a mi tetemes anyagi áldozatot kíván.

Ugy tudjuk, hogy az egyházmegye megis ezen utóbbi hely mellett foglal állást, még pedig, hogy az anyagi áldozatot elkerülje olyformán, hogy az épület az utca szélétől távol mélyen bent a kettős belső végén emeltetnék.

Ezen terv ellen akarunk néhány megjegyzéssel élni. Nem akarunk prejudicialni az illetékes körök elhatározásának, de kénytelenek vagyunk kijelenteni, hogy a terv elhibázott és tartóhatatlan.

Az új épületnek, a tudomány csarnokának nyitni s olyan helyen kell állani, a mely a hatalmas, városunk legszebb s legnagyobb középületének érvényesülését lehetővé tegye.

Nem akarjuk hinni, hogy a ref. egyházmegye Csurgó város érdekeit, mely megköveteli, hogy legszebb középülete oly helyen emeltessék, mely magát a várost is emeli, figyelmen kívül hagyná, akkor midőn Csurgó város és közönsége a ref. főgimnázium sorsát egy évszázadon át oly annyira szíven viselte s legutóbbi években is annyi anyagi áldozatot hozott a főgimnázium és az egyházmegye érdekében.

T á r c z a.

A dormándiak dicsősége.

— Rajz. —

Irta: BEKE JÓZSEF.

(Folytatás.)

Egyik este, midőn könnyező szemekkel hazatért, édes anyja ráborulva szeretett fiára fuldokló hangon rebegette: Ugy-e mondtam, édes fiam!... maradj meg Dormándon!... ne menj el oda!...

Szegény ifjut bántotta még az is, hogy édes anyja észrevette az ő szenvedését... Miért is nem lehet azt úgy eltitkolni, hogy senki se lássa... hogy senki se sejtse!?

Gyorsan határozott, másnap már indult Dormándra...

A dormándiakat örömmel fogadták viszatért dicsőségüket...

Hanem ez a kis pap nem volt többé a régi!... Egyre sorvadt, egyre hervadt... Hónapokon keresztül csak a lemondásról, csak a földi élet boldogtalanságáról és szenvedéseiről predikált nekik.

Nemsokára ezt susogták már a jó dormándiak: — Szegény kis pap! halmi készül, nagyon beteg, bár a jó Isten gyógyítaná meg!...

Hiszen úgy szerették!... hiszen úgy sajnálják!...

Egy tavaszi vasárnapon renekvitől nagy számmal gyűltek össze a dormándiak Istennek házába; mintha sejtették volna, hogy dicsőségüket utolszor hallgatják...

A kis pap igen szép beszédet tartott; arról beszélt, hogy „erős a szeretet, mint a halál!” Ma egészen magát multa felül, olyan elragadóan beszélt... Nem maradt szív megindulás s szem könny nélkül a szép beszéd hallatára.

Templomból kimenet azt beszéltek az emberek. Hála az égnek; szegény kis pap most már jobban van!...

Pedig ez csak az élet utolsó fellobanása volt a szegény ifjunál. Ő már ekkor el volt jegyezve a halálnak!

Pár nap múlva a kis pap hazautazott édes anyjához. Egészen jó kedvvel töltött el otthon egy napot. Erzékeny bucsuvétel után szép holdvilágos éjjel indult el hazulról. Kiérve a faluból nagy volt a fuvaros bámulata, midőn a kis pap nem Dormánd, hanem egészen

ellenkező irány felé hajtattott. Nem sokára megérkeztek a szomszéd faluba. A kis pap megállta kocsiját egy utcaszögleten, maga pedig elindult a holdas éjjel a csinos kastély felé.

Melabusan tekintett a néma palotára. Itt volt ő olyan boldog s itt lett ő olyan boldogtalan! Most eljött még egyszer, hogy meglássa s szállni készülő lelkébe vesse ezt a kedves helyet.

Nesztelenül nyitá fel a kis ajtócskát s belépett az udvarra; azután a parkba irányzá lepteit, gondosan megfigyelt mindent és beszélgetni kezdett a nem tárgyakkal:

— Ezek az ő virágai; ezen az uton sétálgattunk olyan boldogan! ezen a kis padocsán beszélgettünk egymás mellett úgy legutóbb! ez az ő legkedvesebb rózsafája! Oh! miért is nem maradhatok én itt!? Oh! miért is kellett nekem ide jönnöm!?

Önkénytelenül szakit le a rózsafáról egy felig kinyitott rózsabimbót és keblébe rejti; azután letérdepel; sorba csókolgatja a harmatos virágokat s édesen suttog hozzájuk:

Kis virágok! szép virágok! mondjátok meg társotoknak: a szép Adélnak, hogy én voltam itt; kérjétek, hogy bocsásson meg! s engedje meg, hogy én nagyon... igen nagyon szerettem őt... és meghaltam bána-

Az egyházmegye, városunk közérdeke s a szépitészeti szempontok marcan megsértése nélkül nem emelheti a gimnázium épületét távol a város belterületén kívül magános félreeső helyre.

S ha már a Györgytér, mely annyi középületnek adott helyet specialis iskolaügyi szempontok miatt nem felel meg a czélnak s az új gimnázium a Széchényi tér szoríthatnék, ez esetben a ref. egyházmegye fontolja meg jól a dolgot, ne hamarkodja el a kérdés megoldását s mielőtt határozatát végleg kimondaná, ne zárkózzék el Csurgó város érdekei elöl, melynek talán szintén van joga némi részben s kérdéshez szólni.

Bocsájtkozzék a város képviselőivel érintkezésbe kérje ki, hallgassa meg a város nézetét és véleményét ezen fontos kérdésben s ha a kölcsönös nézetek kieserültettek s a különös érdekellettek elsimítottak, határozzon végleg a nagy fontosságú ügyben.

Több szem többet lát, több kéz többet tehet.

A főgimn. igazgató-tanács ülése.

A főgimnáziumi igazgató-tanács folyó hó 19-én egész nap tartott ülésének főbb tárgyát képezték:

1. A legfőbb tárgyat, mint előre jelezve is volt, a főgimnázium új épületének építési ügye képezte. A beerkezett 6 pályamű közül, a helybeli főmérnök t. Hóke Kálmán ur valóban beható, minden körülményt, meg városunk szépitészeti érdekeit is tekintve vevő véleménye meghallgatása után, legczélszerűbbnek, körülményeink anyagi érdekeinknek legmegfelelőbbnek, beosztást illetőleg legjobbnak ítéltetett a „gymnasion“ jelű m. s. így az első 400 frtos díjra érdemesnek, 77,350 frtos költségvetéssel; második helyre s így a 300 frtos díjra méltónak a Csokónai-fele „könyvek olvasása“ jelű m. s. mely kidolgozás, mügond tekintetében még az előbbi is felülmúlja, de több tekintetben kifogásolható. Ennek költségvetése 66,409 frt. A pályaművek azonban felkületnek az orsz. építészeti együletnek felülbíralás végett s csak azután terjesztetik a legjobbnak, egy küldöttség által a miniszter ur elé, megerősítés végett.

A helyet illetőleg megbeszélés tárgyát képezte, a közgyűlés által megszavazott tervnek keletfele, lehetőleg a Széchényi-téri utcza felé vitele, ha az illető akár dél-, akár éjszakra fekvő telkek, illetőleg házak valamelyike méltányos áron megvásárolható lenne.

2. A németnyelvi tanszék — illetékes pályázók hiányában újra dr. Venetianer helybeli rabbi ur által fog elláttatni.

3. A görög-pótló tárgyak felvétele folytán szükségessé vált rendes tanári tanszék, melynek dotálása czéljából a miniszter ur évi 2000 frt. államssegélyt ígért, pályázat folytán fog aug. 20-ig terjedő határidővel betöltetni, egy évi próba évvel a földrajz-történeti szakra.

4. Szántó János rajztanár, főgimn. tanári oklevele bemutatása folytán állandósították, fizetése, rendes tanári czímmel, 100 frtal ötödéves, pótlékkal felemeltetik.

5. Kovács Sándor ének- zene- tornatanár fizetése személyére 200 frttal felemelendőnek kimondatik, egyuttal nevezett tanár, a ki pedig S. Szentgyörgyre már megválasztott, az ig. tanács előtt visszamaradását kijelentette, de a köztartás felügyeletéről lemondott.

6. Matolcsi István vallástanár a köztartás vezetésre felhívandó az eddigi 150 frt. díjazás mellett. Ugyancsak ránézve kimondatik, hogy a főgimn. tanári nyugdíj-intézetnek tagja lehet.

7. A pénztárnok számadása betérjesztetvén, felolvastatott, melyben az összes tőke 137,879 frttal záródik, az 1893-4. d. évi összes bevétel pedig 54,442 frt a kiadás 53,954 frt.

8. A lemondott Csáky Albin grófhöz menesztendő országos küldöttségben főgimnáziumunk is részt veend.

9. Dr. Vida K. igazgató tanulmányi utjára 100 frt utalványoztatik.

10. A debreczeni orsz. tanszerkiállításán főgimnáziumunk képviselteti magát, uti költségül 40 frt utalványoztatik.

11. A Soltra-fele kép leleplezése a jövő tanévi záróművel lesz, melynek szónokául Baksay Sándor solti esperes kéri fel, mint főgimnáziumunk egykori növendéke.

Végül több rendbeli tanügyi, részben adminisztrációs dolgok, ösztöndíjak kiosztása stb. tárgyalattak.

Kalászkok.

Az antik világ mezejéről.

Szedegeti: HEJAS PAL.

XIII.

Szokratesz és iskolája.

Épen sétálni indult a Piraeusba, Athene főkikötőjébe. Meglátja az utca tulsó ol-

dalán Glaukont sétálni. Hova indultál kérde tőle? A tengerpart felé. Én is oda szándékozom menjünk együtt. Jól van. Beszédbe erednek. Hogy maga iránt jó indulatra hangolja, a következő bevezetést használta. Ugy hallom édesem, te az állam élen akarsz szerepelni. Ugy van szolt Glaukon. Derék, szolt Szokratesz, így nemcsak fő elevezéledat éred el, de egyuttal olyan állásba jutsz, a melyben nemcsak barátokat, tekintélyt szerezhetsz magadnak, de hazádnak is használhatsz, sőt mint Themisztoklesz a barbarok előtt is fölelmes lesz. A mint ezt Glaukon hallotta, fellelegzett s büszkén, fejét felvetve tekintte a bölcsre.

No, annyi áll, hogy te szép szerepre vágyakozol. Hanem az is áll, hogy neked arra kell törekedned, hogy hazádnak használhass. Én hiszem is, hogy neked szép ismereteid vannak hazánk ügyei körül s én szeretek tanulni bárkitől is. Szeretném tudni például, hogy ez idő szerint állami bevetelünk, menyuyivel haladja meg kiadásainkat. Ezt nem tudom szolt Glaukon. Hát azt mondd meg nekem, miért van most kevesebb jövödelmünk ezüstbányáinkból mint eddig? Voltál mar ezüstbányáinkban? Ugyan hogy lettem volna eddig? aztán majd ezeket később fogom megismerni. Jól van. De hát azt megtudnád-e nekem mondani: hány tengeri kikötőnk van s hány hadi és kereskedelmi hajónk? Hány matrózunk? En bizony, szolt, még ezekről nem gondolkodtam; mert lásd, még eddig ezek nem érdekelték.

Még egyet kérdezek tőled édes gyermekem, mert lásd engem, ki atválnak jó barátja voltam, érdekelnék családi ügyeid is, — hogyan van az, hogy te nagybátyádnak, ki elég gondatlan, házárt nem igyekezel rendbe hozni. Mert Athene több mint 10,000 házból áll s ha annak ügyeit vezetni nem könnyű, miért nem igyekezel te, kinek szép tehetségei vannak, legalább ez egyet jól kormányozni. Igen ám, tudám, de nem hallgat rám. No hát édesem, gondold te azt, hogy egész Athent rábeszélheted arra, hogy a te okos tanácsaidra halgasson, ha saját nagybátyádat se bírod erre rá venni. Ezzel a beszédnek vége szakadt. Szokratesz elvált az ifjutól, a következtetést az ifjura bizva.

A másnapi pályázaton az ifju Glaukon meg se jelent.

tomban... a szívem hasadt meg!.. Isten veletek!.. Isten veletek!..

Azután nesztelenül — mint jött, — távozik a kis pap . . .

Hajnalt volt mire a kis pap kocsija Dormándra ért... Búsan lépett be szobájába; azután kinyitogatta ablakait: ledől pamlagára, szívére szoritván azt a kedves rózsafáról leszakított néma kis virágocskát, mintha csak imádkozni akarna.

A hajnali világosság első sugarai odavetődnek halavány arcára... Most a virágot még szorossabban szoritja szívére... halk sóhaj emelkedik kebléből... ajkai mosolyognak... de ez a mosoly már nem a földi élete hanem egy reménylett túlvilági szebb létnek derengő hajnalát jelenti . . .

És a szegény kis pap, a dormándiak dicsősége keblén a rózsával s ajkán az örök mosollyal... kiszenvedett... fájdalma . . . panasza elnémult örökre!..

A dormándiak dicsőségét ott láttam a setet ravatalon. Ott látta anyja is kedves

fiának s büszkeségének hideg tetemeit... Ráborult s zokogva tördelte még most is a szívzaggató hangokat: — Ugy-e mondtam, édes fiam! . . . maradj meg Dormádon! . . . s ne menj el oda! . . .

Szemeim könnyektől csillogtak; félrefordultam s gondolám magamban: — Szegény édes anya!.. fiad nem szenved már! s nem megy el többé oda sem!.. Neki csak egy hibája volt: ifju volt... és szeretett!.. Arca most is oly nyugodt s oly derült!.. Itt csak a lélek szenvedett.. az pedig elszállt!..

A sok szerelmi harcztó végig küzdött segédjegyző is csillogó szemekkel sugta fülembe: — Megmondtam ugy-e; addig volt boldog, míg nőt igazán nem szeretett szívéből, lelkéből!..

Szegény kis papot aztán leszegezték a fekete koporsóba. A mi csak kedves volt előtte: mind koporsójába helyezték; azt a félig kinyílt rózsát most is ott szoritja szívéhez... Mindent, mindent elvitt magával, a mit csak szeretett.

Olyan temetést nem látott még Dormánd, mint a kis papé volt... Az egész falu kikiserte... s keserűen megsiratta olyan korán s fiatalon sirba szállott dicsőségét...

Most már a dormándiak dicsősége ott pihen a dormándi temető legszebb helyén, hat láb mélyen... ott, a hol többé nem fáj semmi!..

És Adél nem tudja... ne is tudja meg soha, hogy ez a szegény kis pap mennyire szerette őt!..

Majd ott a túlvilágon, ha szellemeik találkoznak, majd ott elmondja neki titkát a dormándiak elhervadt dicsősége... azt a titkot, mit oly gondosan elrejtve vitt magával a sirba

(Vége.)

H i r e k.

— **Andorka Gyula** kir. járásbíró 1 hónapi szabadságot vett ki, mely idő alatt a járásbíroságot Hochreiter László kir. aljársbíró fogja vezetni.

— **Héjjas Imre** lapunk munkatársa, a kolosvári egyetemen tanársegéd, a természettudományból dícsértetes sikerrel doctorátust tett. Gratulálunk.

— **Bakos Gyula** a somogy-csurgói takarékpénztár könyvvezetője elhagyja az intézetet s hason minőségben Orosházára távozik. Helyére Bodor Gusztáv karáli takarékpénztári könyvvezetőt választotta meg az igazgatóság. Azonban újabbán mint haljuk az újjanán választott könyvvelő, sürgőnyileg beadta lemondását s így ez idő szerint az állás nimes betöltve.

— **Hollósy István** lapunk munkatársa tollából, elkészve bár, közöljük a csurgói tanító képző-intézet 25 éves jubileumára írt Odáját.

— **Kossuth-szobor Letenyén.** A letenyei közönség nemes lelkesedésének és hazafias kegyeletének szép tanujelet adta, midőn nagy hazánkiának halála után nyomban mozgalmat indított egy szobor létesítése iránt. A szobrot Letenyén az elhunyt nagy magyar nevével nevezett utcában állítják föl. A szobor talapzata már elkészült. A szobor-bizottság ellén dr. Csemesz Kálmán ottani ügyvéd áll.

— **Tűzoltó egyesületünk** a napokban tartott parancsnoksági ülésén tekintettel az augusztusi meleg napokra, 20 éves jubiláris zászlószentelési ünnepélyét szeptember 8 és 9-ik napjaira halasztotta. A bizottságok végleg megalakították a program megállapítottatott. A meghívók s a vidéki bajtársakhoz szóló megkeresések a napokban szét küldetnek. A vegleges programot következőkben közöljük: Az ünnepély sorrendje. Szombaton 1894 szeptember hó 8-án. 1. Vendégek fogadása es elszállásolása. 2. Este ismerkedési estély a „Korona“ szállóban. 3. Faklyásmenet a zászlóanya tiszteletére. Vasárnap 1894. szept. hó 9-én. 4. Reggel 6 órakor ébresztő. 5. Reggel 7 órakor gyülekezés a György-téren, ugyanott szolgálati érmek kiosztása a csurgói tűzoltók között, ezt követi díszfelvonulás es üdvözlés a város részéről. 6. Delelőtt 9—12 óra között ünnepélyes r. k. isteni tisztelet, zászlószentelés es a zászlószegkek beverése. A fenti ünnepélyesnégl a csurgói-dalkör fog szívessegből közreműködni. 7. Délután 1 órakor társasbéd a „Korona“ szálló nagytermében. Egy teríték ára 1 fnt 20 kr. melyre szept. hó 9-én reggel 8 óráig lehet a szállóban vagy a Peteri Viktor ur ezukrázdájában es a Parancsnokságnál jegyet váltani. 8. Délután 3 órakor iskola szerelés a gyakorló téren. a) Kocsifecskeendő. b) Mozdony hydrophor. c) Augsburgi toleletra. d) Ketkaru horogletrával e) Maszó-kötellel. 9. Este 8 es fél órakor zártkörű táncvizigalom a „Korona“ szálló dísztermében, melyre külön meghívók fognak kiadatulni. 10. A vendégek kikísérése a vasuthoz.

— **Felségsértés.** Bugyán József csurgói lakos ellen, ki borozás közben a király személyét megsértette, a csurgói kir. járásbíroságnál feljelentés tetetett.

— **A járásbíroság** börtönhelyiségének megnagyobbítása vált szükségessé. Psik Lajos kaposvári kir. ügyész a legutóbb meg-ejtett vizsgálat folyamán arról győződött meg, hogy a börtönhelyiségek nem elegendők az elítéltek es vizsgálati foglyok befogadására, minél fogva felhívta a kir. járásbíroság vezetőjét, hogy a város képviselő testületével a börtön megnagyobbítást sürgősen eszközöltesse.

— **Csendélet.** Vasárnap 11—12 óra között egy hatalmasan berugott iparossegéd-féle ember, a templomból jövő közönség nagy épülésére, magánhangversenyt rendezett. A berugott atyafi teljes oda adással futta trivialis nótáit, melyet mindenki, csak rendőrségünk nem hallott. Az utcaizai csend es a közérkölesiség érdekeben kívánatos

volna, hogy rendőreink tapentata es erélye neha napjain az utcákon is nyilatkozzék.

— **Hangverseny közönség nélkül.** Napról-napra megerősödik bennünk a hit, hogy városunk nem talaja a művészetnek. Jul. 13-án Halmai Lajos hegedű- es neje ezitaraművész óhajtottak Casinóunkban művészet-élet rendezni, tervük azonban dugába dült. Összesen 4 család 8 taggal jelentkezett mint közönség. A művészpár a közönség miatt meglehetősen consternálva néhány csinos számot adott elő, melyet a csekély számú hallgató nagy elismerésben részesített. Félünk, hogy a művészek kerülnek bennünket mint az ördög a tömjént. Az bizonyos, hogy a ki egyszer megismerte közönségünket, másodsor nem lesz kívánsi betekinteni hozzánk.

— **Vasvármegye nemes családjai.** Balog Gyula vasvármegye levéltárnoka 300 oldalnyi terjedelmű könyvet adott ki, melyben Vas megye főrendű ösbirtokos birtok adományos, armalista es címeres nemesi-nak történelmét írja meg. A vármegye levéltári anyagának kiválóan érdekes részét képezik azon genealogiai, heraldikai es történeti adatok, melyeket szerző könyv alakban összegyűjtve kiadott. Az irodalomban kevés ilyen munka jelent meg. Minden nemesi családnál kimutatja szerző, hogy ki, mi módon es mikor kapta a címeres nemes levelet. Ezt követi a címer pontos leírása. A szép es nagy gondallal össze állított munkát ajánljuk olvasóink figyelmebe. Kapható a szerzőnél Szombathelyen.

— **Kaposvár mocsoládi vasut** erősen készül, a földmunkálatok már teljesen befejeztettek s a sínok legnagyobb részt lerakattak úgy, hogy az újvonal ez év végén teljesen át lesz adva a forgalomnak. Ha az iharos-berényi vasut is — mely tervben van — ki épül, Somogyvármegye teljesen be lesz hálózva vasutvonalakkal.

— **Pósta- es távirtdasegédtsizti tanfolyam.** Szeptember hó 1-én hat óra terjedő gyakorlatra tanfolyam nyílik meg a pósta es távirtdasegédtsiztek kiképzésére az egyes pósta es távirtda-igazgatóságok kerületében. A pécsi pósta es távirtda-igazgatóság kerületében Nagy-Kanizsán es Szegszárdon, a soproni igazgatóság kerületében Győrött es Szombathelyen lesznek ily tanfolyamok, a melyek első sorban kisebb hivatalnokai állásokra igazolvánnyal bíró altisztek, másodsorban postamesteri vagy kiadói minőségben szolgált férfiak, végül oly 16-ik életévüket betöltött ifjak pályázhatnak, kik valamely középiskola vagy polgári iskola negy osztályát jó sikerrel elvégezték. Felvételre augusztus 10-ig lehet jelentkezni az illető pósta es távirtda-igazgatóságnál.

— **Iskolai értesítő.** A kaposvári m. kir. állami főgimnázium értesítőjét vettük. Az értesítőt Danilovics János igazgató állította egybe s Endrei Akos előbb gimnáziumunk tanára ismerteti mindjárt az értesítő elején az ifjusági könyvtárakat s közelebből a kaposvári ifjusági könyvtárral foglalkozik. Az értesítő szerint a tanulók létszáma az év elején 318 volt, kik közül 299 tett az év végén vizsgálatot. Vallás-felekezetek szerint 168 r. kath 9 ref. es 117 izr. vallásu volt. Erdemsorozat szerint volt 14 jeles, 63 jó, 156 elégséges 66 elégtelen bizonyítványu tanuló. Érettségi vizsgálatra jelentkezett 14, kik közül 1 jelesen, 1 jól, 9 egyszerűen éretteknek minősítették, elbukott 3. Az ifjusági segítő egyesület pénztára az év folyamán alatt 557 fnt. 74 krral, gyarapodott s összes vagyona 7054 fnt. Osztdíj ezimen kiosztatott 1041 fnt 32 kr. Tandij elengedés 2572 fnt 50 kr. tesz ki.

— **Olasz fiuk magyar szón.** Apró fiúmei honpolgárok érkeztek 18-án Dombóvárra. Magyar szóra küldtek őket az expeditióval Czink Lajos, a fiúmei kereskedelmi akadémiái tanára, volt megbizva. A vasuti állomáson husz falusi tanító várta őket es mindegyik büszkén vitte haza a maga taliánját, hogy a szűnidő alatt magyar szóra oktassa. Valamikor erősen divott a német es magyar vidékek közt a csere es ezt a régi szokást látjuk ebben megújulni csak-hogy más, javított kiadásban.

— **A halálos ugrás.** Csodálatos szerencsétlenség történt a napokban a balatonmenti Siófokon. Déli felegykor furdött a vízben Tkalac Stanko dr. károlyvárosi közjegyző nejével együtt. Tkalac, a ki erős, egészséges férfi volt, fejleugrott le a furdóház dobogójáról s nem merült föl többet. Felesége rövid várakozás után segítségért kezdett kiabálni, a mi nagy pánikot idézett elő a furdózők közt. Az asszonyok egy része futva menekült a vízből, a többiek pedig az ájulozó asszonyhoz siettek. Egy fiatal ember ruhástul a vízbe vetette magát, hogy Tkalac-ot kimentse. Végre egy csónakkal mentek oda s kiemelték az eszméletlen közjegyzőt a vízből. Zalai dr. furdóorvos egy órahosszat fáradozott, a mig Tkalac magához tért, de életét már nem tudta megmenteni. A közjegyző a sekély vízben beleütötte fejét a kemény füvénybe, a nyakacsigolyája eltörött es agyarázkódást szenvedett.

— **Öngyilkos a sinek alatt.** Steinbock Adolf kaposvári marhakereskedő, jul. 20-án estve Kaposvárott a gyorsvonat elé vetette magát. Az öngyilkost a vonat darabokra szagadta. Tettének oka ismeretlen.

— **Szerelmi tragédia.** Takács Kálmán (Gizi) kis-kanizsai 20 éves földmives, néhány héten át vendége volt a nagy-kanizsai fogháznak. Vasárnap onnét kiszabadulva, haza menőben megpillantá kedvesét, a csinos külsejű 16 éves Horvát (Bögess) Marit, midőn ez éppen egy legénynyel incselkedett. Látszólag nyugodtan, de tényleg már a feltékenység által marva, elhaladt a leány mellett, egy szóra sem méltatva. Délután azonban felkereste őt. Kisétáltak a sörgyárba es az éjszakát is együtt töltötték. Ez alkalommal sirva megvallotta a leány Takácsnak, hogy hűtlen lett hozzá; szánja, bánja tettét es ha akarja gyilkolja meg érte. A legény gondolkodóba esett. A leányt örülésig szerette, pedig rövid idő mulva hosszú hosszú időre el kell hagynia, mert besorozták katonának. Elfogta a kétely. Hú marad-e majd hozzá hosszú távollétében ez a leány, ki őt már egyszer megsalta. Nem bizott benne es azt sem akarta, hogy másé legyen, tehát haljon meg. Hétfőn reggel 6 es 7 óra közt kisétáltak a kis-kanizsai határban levő gördvényi szülő-ültetvényhez es itt a legény egy forgópisztolyból három golyót röpített a leány testebe; ezek közül egy a leány mellébe, egy a lábába, a harmadik pedig a fejébe furdott. A gyilkosság elkövetése után Takács visszament a szülői házba, valószínű új töltésekért es 1/4 óra mulva ismét kiment a tett színhelyére es egy a szájába irányzott lövés által kioltá saját életét is. A holttesteket arra menő munkások közvetlenül Takács öngyilkossága után megtalálták es jelentést tettek a rendőrségnek. Csakhamar megjelent a városi orvos, ki azonban már csak a beállt halált konstataálhatta.

Helyi piacon árak: Buza 5.90—6.00
Rozs 4.20—4.30, Tengeri 4.60—4.75, Arpa 4.50—5.00, Csinquantin 4.70—4.80, Bakköny 7.00—7.50, Fehérbab 4.80—5.00, Tarkabab 3.60—3.70, Zab 6.70—6.80.

Egy tisztességes fiu, ki jól tud írni es olvasni, tanulóul felvétetik Vágó Gyula könyvnyomdájában.

C s a r n o k.

Ó d a

a csurgói tanítóképző-intézet 25 éves fennállásának örömmünepélyére 1894. jun. 29.

Örömkönnny, hullj ma, mind pünkösdi zápor,
Hogy — mit szívünkbe isten-kezet vetett,
S mindvégig ott féltő gond óriz, ápol, —
Viruljon a szent hazaszeretet!

Oh társak, az hozott ma össze minket!
Hullassuk hát örömtől könnyeinket,
Hogy annyi küzdés és balsors után
El nem hulltunk a terhes lét-csatán!

E szent falak, e hely mi drága nekünk!
Hol ifjúságunk arany álma tölt,
Város; teredre illetőve lépünk,
S emlék-rózsáktól felvirul a föld!
Első szerelmünk tündér szép virága
Nyílt ki — hajh! a mindörökre drága!
Nem érzök a lét minő kemény:
Zeuggett szívünkben a gazdag remény.

S most visszatértünk edzett férfivállal,
Azaz: sokan, megtörtén roskatag!
Hajh, mert ki ily terhet magára vállal,
Leroskad, sőt sok gyenge megszakad!
... De felre aggság most! szép ifjúságunk
Emléke ebred: itt átélt világunk!
Nagy ég! mi nyájás, boldog kor vala!
Mért nem fesel többé piros hajnala!

De, bár karján a szép emlékezetnek
Bejárnád kiűn a sok kedves helyet,
Jöjj vissza, csarnokunkba bevezetlek,
Es űj vesztég röpke képzelet!
Hadd emlékezzünk most a regiekrül
Kiknek dicséretére lantom zendül,
Ez intézet megalkotóirul,
Kiknek szívünkben emlékü virul.

Tudjátok-e bajtársim, hogy a költő
Nekünk mily kincsünk, ég-ajándékul!
Nagy honszerelme ég-földet betöltő
S verőfényében népe bolcogul.
Dicső Eötvös honért égő szívének
Nagyságiról zengjen ma háláének!
Oh, neki mennyi jót köszönhetünk!
Ő tőle vett létélt intézetünk.

Lázás munkában, hő lelkesedéssel,
Ifju tizzel jobb keze valál
(Klío, nevét szintén ragyogva véd fel!)
Lánglelkü férfi, Molnár Aladár!
Emlékimen feltűnsz, miként egy álom,
S eszmenyi lelkes képed' ugy csodálom,
De, melyet itt leírnöm nem lehet,
Meg inkább honszerelmes lelkedet!

S nagy nevelő, ki életednek árán
Képes valál emelni szent ügyed',
Magyar tanítók mintaképe Bárány!
Kezed fakasztott plántákban rügyet
Szép ifju fánk alattad felvirágozott,
Érett gyümölcsöt ad s lelkes madárszót.
Majd máshová szólítván el hazád
Más gondos kézre féltett fád' bizád.

S oh ti Dicsők, kik már a menny honábul
Tekintetek örömmel most le ránk!
Kéblünk mély háláérzelemtől tágul,
S éretteket küldjük buzgó imánk'.
Sugárzó példátok ragyogva intsen,
Hogy azt kövessük honfitetteinkben,
S mely drága éltetekre fényt vetett,
Ne hagyjon el a szent honszeretet.

S te szép intézet lelkes vezetőkkel,
Haladj tovább göröngyös utadon!
Dicsőséggel éj fényes nagy jövőt el,
Vivén a zászlót hévvel, szabadon!
S te ifjúság, e méhkasból kiszállván,
Hirdessed majd a hon nagy messze táján
Buzgó tanárid hív példáiként
A honszerelmi drága szép erényt!

S az ezredéves ünnep közeledvén,
Társak, tegyünk itt egy szent fogadást,
Hogy bár munkánkért nem jár díj, se repkény,
Hazánk üdvét munkáljuk, semmi mást.
A költőktől tanuljunk honszerelmet,
S hintsük el, hol jó talajra lehet.
S ha majd öránk végperezet mutat:
Dijunk leszen a boldog öntudat.

Örömköny, hullj ma, mint pünkösdi zápor,
Hogy — mit szívünkbe isten-kéz vetett,
S mindvégig ott féltő gond őriz, ápol —
Viruljon a szent hazaszeretet!
Oh társak, az hozott ma össze minket!
Hullassuk hát örömtől könnyeinket,
Hogy annyi küzdés és balsors után
El nem hulltunk a terhes lét-csatán!

Hollósy István.

Füüdői levél.

V.

Gleichenberg 1894. jul. 5.

(Utolsó.)

A fürdő vendégek létszáma folyó évi július hó 5-én 1800 es ezzel beköszöntött itt a fő-gyógyidény.

Elkészve ugyan, — egy pár szót a polgári házasság, létrejöttének itteni hatásáról. Az elfogadás napján távirati tudósítás az igazgatósági épületen kifüggesztve, ismerős és ismeretlen, magyar és nem magyar egyaránt terjesztette a magyar szabadelvűség győzelmének híret.

Idilli része is csakhamar jelentkezett, már délután 5 órákor.

Aki itt járt ismeri a schluchtot, — zágot, — két roppant magas sziklafal között, a mélységben a patak, mellette gyalogut, helylyel-közzel padokkal ellátva, az egész oly sűrű erdővel borítva, hogy már délután 4 órákor itt nyáron is este van.

Itt jegyezte el egymást egy köhögő pár először, polgári módon, megfogadván, hogy ha a kehe soha el nem hagyja őket, hívek lesznek egymáshoz örökké, ennek bizonyosságául, — czuppan a csók, — utána az obligát ihi-öho és én észrevétlenül ott állok előttük, — mert nekem arra kellett haza járnom.

A tisztaságról, szabályozott állapot-ról és rendről. A mikor erről szólunk, akkor a tréfát felre kell tenni, kalapot emelni és hálás elismerést mondani az igazgatóságnak azért a mintaszerű rend- és tisztaságért, a melyről szigoruan gondoskodik, kiterjesztvén figyelmét a legparányibb részletekre is.

A rendet egy szál marcsona-alaku, de előzekény és intelligens rendőr tartja fenn, persze könnyű szerrel, mert a göthősök bizony nem exczellálnak, sőt olyan előzekények és udvariasak egymás iránt az emberek, ugy tisztelik becsülik (mert nem ismerik) egymást, hogy az ember hajlandó volna elhinni, a mi még álomnak is merészség, hogy itt testet öltött az egy akól, egy pásztor eszméje.

Különben fő feladatát képezi a rendőrnek vigyázni arra, hogy a hölgyek uszályos ruhában ne járjanak, hogy a port fel verjek (fussfrei bekleidet); ez a regula a hölgyeknek szól, — akár kicsi akár nagy a lábuk.

Eltertem tudósításom végéhez, amenyiben tárgy, szabadságidő, pénz és kehe elfogyott, pakolok tehát és megyek haza, mert ha ezen okokon kívül szabad nekem közönséges halandónak a halhatatlan Eötvös szavaival élni, — van itt virág, hegy — völgy és bérz, de mit ér ez mind nekem, hazát kíván, hazáért ver szívem.

Feldbach, Fehring, Gyanafalva (magyar vezénylet) Szombathely, Nagy-Kanizsa, Csurgó, jó napot kívánok mind közönségesen.

Reményi.

APRÓSÁGOK.

Mi a pénz? Gyakran csak eszköz a szerelem ellen.

Mi a válás? — Atapos gyógyulás: a melytől való felelemből már nem egy beteg gyógyult meg.

Kik a legkiálthatatlanabb emberek? — Azok, a kik hibáikat tartják kiváló tulajdonságaiknak.

Mik a kritikusok és miért? — Ők a szellem borbélyai, mert a költőt bezappanyozzák, borotválják, csinostgatják, de gyakran meg is vágják.

Kik a leghübbak? — Az írónók, mert bennük egyesül az írók és az asszonyok hiusága.

Mi a hivatása egy modern költőnek? — Boszantani a világot, mert szakadatlanul ismétli, hogy az menynyire romlott.

Melyik a leghasznosabb tehetség? — Az, a mely képes, elhítenni hogy megvannak benne azok, a melyek hiányzanak.

Mi a hűség? — Gyakran csak ürügy arra, hogy durvák lehessünk.

Miert esik nehezünkre az őszinteség? — Mert az igazság nagyon kevés emberre nézve hízélgő.

Kit mondunk ideálistának? — A ki nem a fejével, hanem a szívével gondolul.

Mi az érdekházaság? — Drága tükör, mely vagy be van verve, vagy torznuak mutatja azt, a ki belenez.

SZ. K.

Vonatok forgalma.

I. S.-Szobba—Kaposvár—Budapest felé.

Csurgó:

évk. xv. 7:31, gyv. 7:59, gytv. 4:30, szv. 11:12
ind. „ 7:33, „ 8:00, „ 4:33, „ 11:13

S.-Szobba:

évk. xv. 8:32, gyv. 8:21, gytv. 5:21, szv. 11:46
nd. „ 8:25, „ 8:22, „ 5:36, „ 11:48

Kaposvár:

évk. „ 10:11, „ 9:11, gytv. 7:55, „ 1:16
ind. „ 10:46, „ 9:14, „ 8:08, „ 1:23

Budapest:

évk. „ 7:20, „ 1:40, gytv. 6:25, „ 8:00

Csatlakozó vonatok Szobban: Bares felé ind. d. e. 10:42 p. és este 6 órákor. Balaton-Szt.-György felé ind. regg. 8:40 p. és este 6 órákor.

II. Zákány—Fiume felé.

Csurgó:

évk. szv. 5:29, gytv. 11:29, vv. 6:14, gyv. 8:00
ind. „ 5:30, „ 11:32, „ 6:15, „ 8:01

Zákány:

évk. „ 5:50, „ 12:05, „ 6:43, „ 8:61
ind. „ 6:17, „ „ „ 8:21

Fiume:

évk. szv. 6:40 gyv. 6:15

Csatlakozó vonatok Zákányban: Kanizsa felé ind. d. u. 12:39 p. és este 10:45 p. kor. — Bares felé ind. regg. 5:58 p. és d. u. 3:21 p. kor.

Az este 6 óratól reggeli 6 óráig levő időköz aláhuzással van megjelölve.

Kiadó Iaptulajdonos:

Vágó Gyula.

14 tk. 1894.

Arverési hirdetményi kivonat.

A csurgói kir. jbiróság mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy Koplár János, István és György miháldi lakos végrehajlatóknak Koplár Ferencz miháldi lakos végrehajlatást szenvedő elleni 210 frt. tőke jár. iránti végrehajlatási ügyében a kaposvári kir. törvényszék, a csurgói kir. jbiróság területén levő Miháld községben fekvő a miháldi 722 sz. tjkvben A + 1 rendsz. alatt felvett szőlő föld 3/4 -ed részére, a mely jelenleg Simon József pati lakos nevében áll 1868 ftban megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte éshogy a fentebb megjelölt ingatlanok az

1894. évi július hó 31. napján
d. e. 10 órákor

Miháld község házánál dr. Hochreiter Kornél csurgói ügyvéd vagy helyettese közbejöttével megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árón alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanokbecsarának 10 % vagyis 136 frt 80 krt készpénzben, vagy az 1881. 60. tez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november hó 1-én 3333. sz. a. költ. m. kir. igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezehez letenni, avagy az 1881. 60. tez. 170. §-a értelmében a bánatpenznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Csurgó, 1894. évi február hó 13. napján a kir. jbiróság mint tkvi hatóság.

CSICS kir. eljárásbiró.

57 1—1